



ת"פ 54755/10/17 - מדינת ישראל נגד יוסי חזן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 54755-10-17 מדינת ישראל נ' חזן(עציר)
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה פרנקל (שיפמן) ליאורה

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסי חזן

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה").

נטען כי ביום 19.10.17 החזיק הנאשם בביתו ברחוב הרימון 230 במושב זיתן (להלן: "הבית") משקל אלקטרוני וכן סם מסוכן אשר הוסלק בבית כפי שיפורט להלן:

סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 29.8861 גרם המחולק לשלוש אריזות פלסטיק סגורות בחום שהוסלקו בסל כביסה בבית.

סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 7.86 גרם בתוך אריזה בפלסטיק סגורה בחום שהוסלק אף הוא בסל הכביסה בבית.

סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.1481 גרם שהוסלק במגירה במטבח הבית.

נטען כי במעשים המתוארים לעיל החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 37.8942 גרם והכל שלא לשימוש עצמי.

מענה הנאשם:

הנאשם טען כנגד חוקיות החיפוש וטען כי חרף הכמות עסקינן בסם לשימוש עצמי, הן לאור אופיו, הרגלי שימוש ומקורות השימוש שלו.

עוד טען כי חווה חוויה קשה בעקבות מות הוריו, מה שהביא אותו לשימוש מאסיבי בסם.



הראיות:

1. בעקבות צו חיפוש שהוצא ע"י כבוד בית משפט השלום בירושלים, המוצג ת/9, בוצע חיפוש ביחידת הדיור בה התגורר הנאשם.

בצו החיפוש סומן כי החיפוש יערך בפני שני עדים שאינם שוטרים בכפוף להוראות סעיף 26 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), כן צויין "לא יערך בפני עדים", הכוונה בהוראה זו לחיפוש במדיה מגנטית ע"י חוקר מיומן, כך עלה מעדות השוטר מר גילי זקן.

2. מהנאשם נגבו מספר אמרות כמפורט להלן.

ביום 19.10.17, בשעה 22:08, המוצג ת/2, המתייחס לתיעוד בתקליטור, המוצג ת/3.

ביום 24.10.17 בשעה 09:55, המוצג ת/16, המתייחס לתיעוד בתקליטור, המוצג ת/17.

ביום 24.10.17 בשעה 18:57, המוצג ת/5, המתייחס לתיעוד בתקליטור, המוצג ת/6.

3. ב"כ הנאשם טען מלכתחילה כי הוא אינו מתנגד להגשת התקליטורים שהינם הראיה הטובה ביותר, אולם לא הביע הסכמתו להגשת האמרות.

טען כי באמרות כתובים דברים שונים מהאמור בהקלטה.

לציון כי ב"כ הנאשם הציע לתמלל את התקליטורים בהם מתועדות האמרות, אולם בדיעבד לא הוגש תמלול מטעם ההגנה.

מצפיה בתקליטורים ניתן ללמוד כי האמרות משקפות את הנאמר במהלך החקירה, הגם שלא כל מה שנאמר במהלך החקירה תועד בכתובים. לדוגמא בחקירתו הראשונה, המוצג ת/2, בתחילת החקירה ובטרם הוזכר הנאשם, התנהלה שיחה מול גובת האמרה במהלכה מסר הנאשם מיוזמתו אודות התמכרותו הקשה ואודות העובדה לפיה הוא משתמש בכמות גדולה מאוד של סם, וכן טען כי שברו את חלון בביתו והוא הוכה.

בהמשך, לאחר שהוזכר, בעת שנשאל למעשיו, מסר כי הוא סבל מכאבים באף ולכן הוא עבר ניתוח.

כמו כן התייחס לפרטים נוספים אשר נרשמו בתמצית בגוף האמרה.

אינני סבורה, לאחר צפייה בתקליטורים, כי עיקרי הדברים שמסר הנאשם ואשר רלוונטיים לחשד אשר יוחס לו, והתייחסותו לחשד, לא נרשמו בגוף האמרות.

4. יחד עם זאת, הנאשם טען באמרתו הראשונה, המוצג ת/2, כי שברו את חלון ביתו והרביצו לו.

במהלך הדיון בעת שמסר עדות כעד הגנה ובעקבות דבריה של בת זוגו לשעבר, הגב' אתי סטמקר, טען כי הוא הוכה



מכות נמרצות וכי שברו את אפו (עמ' 114 ש' 25; עמ' 115 ש' 31; עמ' 62 ש' 13).

חרף דבריו לא נצפו על הנאשם ביום הארוע, 19.10.17, ובהמשך ביום 24.10.17, חבלות על פניו.

נסיון החיים מלמד כי אם נשבר אפו של מאן דהוא, נותרים סימנים בפנים לרבות המטומות, ולא כך במקרה הנדון.

העובדה שלא נצפים סימני חבלה על פניו של הנאשם, חרף גרסתו הכבושה, יש בה כדי להשליך על מהימנותו.

מעדות הגב' סטמקר עלה כי הנאשם ביום הארוע נראה כעלה נידף ומעדותה עלה כי הנאשם הוכה מכות נמרצות.

העובדה כאמור לעיל, שלא נצפים סימני חבלה על הנאשם חרף גרסתה, יש בה גם כדי להשליך על מהימנות דברי גב' סטמקר.

הנאשם טען כי הוא השתמש בכמות רבה של סם, ומשכך בשלב בו דפקו השוטרים על דלת ביתו והשוטר אמר לו משטרה תפתח, הוא העדיף להסניף את הסמים ולא העלים את הסמים הנוספים שהיו בביתו, ובעת שנשאל מדוע הוא מסר גרסאות שונות, השיב שהוא לא היה ממוקד כל כך בעת שהוא נעצר (עמ' 104).

יחד עם זאת מצפייה בתקליטורים עולה כי הנאשם דיבר באופן ברור, מושכל, רהוט וענייני, ולא ניכר עליו שהוא סובל מחוסר בסם.

החיפוש נערך במקום מגורי הנאשם בשעה 19:22, אמרתו הראשונה נגבתה בשעה 22:08, משמע, חלפו מספר שעות מהמועד בו הנאשם צרך סמים, ועד למועד בו נגבתה אמרתו, וחרף העובדה שלדבריו הוא צורך סמים בתדירות גבוהה של "זה יכול להיות כל שעה שעתיים וזה יכול להיות כל עשר דקות או חצי שעה או שלוש שעות" (עמ' 114 ש' 3-4), הוא לא נראה בתעוד כמי שסובל מחוסר בסמים במהלך גביית אמרתו. הנאשם כאמור נראה ממוקד וערני, וכאמור השיב לשאלות שנשאל בתבונה רבה.

5. כאמור בעקבות צו החיפוש הגיעו שוטרים לבית בו התגורר הנאשם, יחידת דיור במושב זיתן שהושכרה ממר משה ויטורי ורעייתו.

מטעם המאשימה מסר עדות מר ויטורי אשר הציג במהלך עדותו את חוזה השכירות, המוצג ת/1, ואת ההמחאות שניתנו כבטחון.

מההמחאות עלה כי דמי השכירות היו בסך של 2,300 ₪ ולדברי העד חלק מהתשלום שולם ע"י לשכת הרווחה או על ידי הביטוח הלאומי, ואת יתרת הסכום הפקיד הנאשם (עמ' 12).

בגמר עדותו היה על העד להמציא מסמכים אודות הסכומים המדויקים אשר שולמו ע"י הגוף שתמך בנאשם, אולם בדיעבד העד לא המציא המסמכים (עמ' 16).

6. החיפוש ביחידת הדיור.



בחיפוש השתתפו מספר שוטרים.

א. **השוטר מר גילי זקן**, באמצעותו הוגש דוח החיפוש, המוצג ת/8, וכן החלטת בית כבוד בית המשפט לעניין צו החיפוש, המוצג שסומן כת/9.

מעדותו עלה כי בידי השוטרים היה צו חיפוש והם הגיעו לכתובת, דפקו בדלת ביום 19.10.17 בשעה 19:00. העד דפק מספר פעמים, הזדהה כמשטרה בקול אולם הדלת לא נפתחה. מתוך הבית נשמעו רעשים, נשמעה האמירה מי שם והוא השיב משטרה. הדלת לא נפתחה. הוא קרא שוב ושוב לפתוח את הדלת. מהעובדה ששמע רעשים הבין שאנשים נמצאים בבית והם לא פתחו את הדלת.

טען כי הוא הלך לכיוון החלון, ראה בחור יושב על ספה, ביקש ממנו לפתוח את הדלת והבחור אמר שהוא לא פותח ושהוא יעשה מה שהוא רוצה. בהמשך הוא ראה אותו קם, הולך לכיוון חדר נוסף, בהמשך חזר, שוב הוא ביקש שיפתח אולם האדם לא פתח, ותוך כדי שהוא שבר את החלון, הוא ראה את האדם מסניף איזה חומר החשוד כסם מבחינתו (עמ' 43).

הוא הזדהה כמשטרה, בהמשך פתח את הדלת לשוטרים הנוספים, ביקש תעודת זהות מהנוכחים בבית לרבות הנאשם, הציג את צו החיפוש בפני הנאשם ואמר לו שיש לו זכאות לשני עדים שיהיו נוכחים בחיפוש (עמ' 43 ש' 28-29).

לשאלתו השיב הנאשם שהוא הסניף על מנת להירגע. הנאשם אמר שהבחורה שהיתה במקום תהיה עדה לחיפוש ואפשר להתחיל את החיפוש (עמ' 44 ש' 3-4).

הם החלו לבצע את החיפוש, הוא היה במהלך החיפוש בקשר עין עם החשוד-הנאשם ועם הבחורה.

המקום בו נערך החיפוש הינו חלל לא גדול שניתן לראות את כל החדר, קרי, את כל הדירה, למעט השירותים. החלל אינו מחולק.

נתפסו במהלך החיפוש מספר פריטים, כסף מזומן בסך של 4,000 ₪, שתי המחאות אשר צולמו והוגשו כראיה, המוצג ת/10, כרטיס בצבע ירוק, שטר של 20 ₪ באמצעותו הנאשם הסניף את החומר. כמו כן נתפס סם אשר נחשד כסם מסוג הרואין שהוכנס לשקית מז"פ משטרתית שמספרה T0398972, את השקית הוא אטם ולא ניתן לפתחה, המוצג ת/4. כמו כן נתפסו שני טלפונים ניידים. כל הפריטים הוכנסו לשקיות מז"פ שמספריהן צוינו ע"י העד (עמ' 44).

בנוסף טען כי תפס משקל דיגיטלי אשר סומן כמוצג ת/7, וכן על גופו של החשוד נתפסו טבעות החשודות כגנובות.

בדירה נתפסו סמים נוספים אבל לא על ידו.

בחקירתו הנגדית, נשאל והשיב כי העדה הגב' אתי סתמקרה היתה עדה לחיפוש וטען כי הוא אינו זוכר שהיא עזבה את הבית.

טען כי היה צורך בנוכחותה הואיל והיא היתה עדה לחיפוש.

טען כי אם שוטר אחר רשם כי היא יצאה מהבית, הוא לא ראה דבר כזה (עמ' 46), אפשרי שהוא היה עם הגב ולא ראה.



אישר שהוא מודע לכך שיש לבצע חיפוש בנוכחות שני עדים.

נשאל והשיב שהוא הבהיר לנאשם שזכותו שיהיו עמו עדים במהלך החיפוש. הנאשם לא היה מסטול, הוא תיקשר ודיבר לעניין. הוא רצה שהבחורה שהיתה במקום תהיה עדה וזה הספיק לו (עמ' 48).

נשאל העד על ידי אם העדה הגב' סתמקר הוצאה מיד עם תחילת החיפוש מהדירה, והשיב כי הדבר אינו נכון (עמ' 48).

דבק בגרסתו לפיה הוא אמר לנאשם שמגיע שיהיו עמו במהלך החיפוש שני עדים, הנאשם לא רצה, הוא אמר שהבחורה שהיתה עמו תהיה עדה.

הכחיש שהנאשם הוכה.

דבק בגרסתו פעם נוספת לפיה הוא הסביר לנאשם באשר זכותו לשני עדים (עמ' 50) והנאשם רצה רק את הבחורה ולא אנשים נוספים.

מסר כי הוא אינו יודע מדוע הבחורה לא חתמה על דוח החיפוש. לדבריו היא לא יצאה מהבית בוודאות. לדבריו הוא לא ראה שהיא יצאה. אפשרי שהוא היה עסוק בחיפוש או בשירותים.

טען כי הוא מאמין שהשוטרים לא אמרו סתם שהבחורה יצאה אולם הוא לא היה ער לכך, ובוודאות היא לא יצאה כעבור שניה (עמ' 51).

ב. **השוטר ניסים קטנוב** מסר כי הוא השתתף בחיפוש וערך את דוח הפעולה שהוגש בהסכמה חלף חקירה ראשית וסומן כמוצג ת/11.

בדוח הפעולה ציין בין השאר כי החיפוש נערך על פי צו.

במהלך החיפוש הוא פתח סל כביסה שהיה בבית, בתוכו ראה שקית שקופה ובתוכה נייר טואלט נייר ומספר שקיות קטנות, אשר בתוכן חומר החשוד כסם מסוג קוקאין. הוא הוציא את השקית מתוך הסל, ראה שהיא קשורה. שאל את הנאשם של מי זה, והנאשם אמר שזה קוקאין וזה שייך לו.

הוא הכניס את השקית השקופה עם החומר לכיס מכנסיו שהיה ריק מתוכן.

בסיום החיפוש הוא ערך חיפוש ברכבו של הנאשם ללא ממצא.

בסיום החיפוש הוא הוביל את הנאשם למשרדי התשאול, שם הוציא את השקית השקופה עם החומר החשוד כסם מסוג קוקאין מכיסו שהיה ריק מתוכן, שקל אותה במשקל משטרתי תקין ומאופס, משקל של 52.96 גרם ברוטו. הוא הכניס לתוך שקית מז"פ שמספרה 0317217, אטם אותה וסימן אותה כמוצג 1. את השקית עם העצור הוא מסר לחוקרת יאנה במפלג תשאול.

בחקירתו הנגדית אישר שהוא מסר לתובעת בעת שהכין עצמו לעדות שגב' סתמקר שהיתה במהלך החיפוש יצאה והוא אינו יודע את הסיבה.



נשאל והשיב שהנאשם במהלך החיפוש ישב על הספה והסתכל על מהלך החיפוש ועל השוטרים. טען שהוא לא ראה שהנאשם הוכה (עמ' 53).

באשר לגב' סטמקר, טען כי בשלב הראשוני היא היתה עדה לחיפוש ולאחר מכן יצאה, כנראה בעקבות החלטת ראש צוות החיפוש.

מבחינת המשטרה שאדם יוצא במהלך חיפוש זה קצת בעייתי.

אישר שאפשרי שגרסתה לפיה היא נדרשה לעזוב את המקום ע"י השוטרים, נכונה (עמ' 54).

העד מסר כי הוא לא ראה שהנאשם עשה שורה, הוא שמע שהוא עשה.

הוא גם לא ראה כיצד נשבר החלון, הוא ראה את החלון שבור ושמע את קול שבירתו (עמ' 55).

הוא לא שמע דפיקות בדלת כשהוא הגיע למקום. הוא ראה את הנאשם יושב על הספה ומתבונן (עמ' 57).

באשר לפער בין המשקל של החומר שהוא תפס לבין המשקל המופיע בדוח מז"פ, הסביר שכנראה במז"פ שקלו החומר ללא העטיפה (עמ' 58). הוא שקל את הסמים כפי שהם נתפסו (עמ' 59).

ג. **השוטר יהונתן בן עדי**, השתתף בחיפוש ודוח הפעולה שערך הוגש בהסכמה וסומן כמוצג ת/12.

בדוח הפעולה ציין העד כי במהלך החיפוש כאשר הנאשם ואיתי סטמקר היו בקשר עין רציף בכל מהלך החיפוש, בשלב מסוים בהוראה ראש הצוות גב' סטמקר יצאה מהבית.

במהלך החיפוש הוא תפס במטבח כוס שתיה חמה בצבע חום ובתוכה אבקה בצבע לבן, והנאשם אמר שזאת אבקת אפיייה ולא סמים.

את הכוס עם החומר החשוד הוא הכניס לשקית מז"פ שמספרה 0218375T ואטם אותה והכניסה לכיס מכנסיו הימני שהיה ריק מתוכן.

במגירה השמאלית במטבח על צלחת הוא תפס שקית שקופה קטנה ובתוכה אבקה לבנה החשודה כסם מסוג קוקאין, אותה הכניס לשקית מז"פ שמספרה 0399012T, הוא אטם את השקית ושם אותה בכיס מכנסיו שהיה ריק מתוכן. בהגיעו למשרד הוא הוציא את שתי השקיות, שקל אותן במשקל משטרתי מאופס ותקין. השקית המסתיימת בספרות 75 שקלה 29.3 גרם ברוטו וסומנה כמוצג מספר 1, והשקית שמספרה מסתיים בספרות 12, נשקלה ומשקלה 0.19, גרם ברוטו וסומנה כמוצג מספר 2.

בחקירתו הנגדית מסר העד כי הוא נכנס לבית דרך הדלת. לא עלה בידו לזכור כמה זמן לאחר שהוא נכנס לדירה העדה יצאה.

הנאשם ישב על הספה וראה את כל מהלך החיפוש (עמ' 61).



ד. עדים נוספים שהשתתפו בחיפוש לא זומנו למתן עדות. ב"כ הנאשם ויתר על העדתם (עמ' 63).

7. חוות דעת מומחה המוצג ת/13 ודוח קבלת מוצגים לבדיקה, המוצג ת/14 הוגשו בהסכמה.

מהמוצג ת/14 עלה כי השוטר אשר מסר את הסם במז"פ היה השוטר רן ישראלי והשוטרת אשר קבלה את הסם במז"פ היתה השוטרת סימה אברהמי.

ב"כ הנאשם ויתר על העדת העד שלמה רבני, אשר גבה את אמרת הנאשם, המוצג ת/16.

8. מטעם המאשימה מסר עדות אחי הנאשם, **מר יניב חזן**, אשר מסר כי הנאשם סעד את הוריהם במסירות. אמו ואביו קיבלו פנסיה. הנאשם קנה להם את התרופות שנזקקו להן מכספם וחי מכספם.

הוא ידע שלאמו היו בבית 20,000 ₪ שהנאשם לקח ממנה. הוא לא ידע מה הנאשם לקח מאביו, עם זאת ידע שהנאשם לקח כסף גם מהאב וגם מהאם.

הנאשם לא עבד, גר אצל אמו וגם שכר יחידת דיור (עמ' 72-73).

אמרתו של העד הוגשה בהסכמה וסומנה כמוצג ת/15.

העד מסר באמרתו, בין השאר, כי הנאשם אינו עובד, אין לו הכנסות. לאחר שהאם נפטרה הוא גילה שהיא השאירה לנאשם 20,000 ₪ שבהם שילם את שכר הדירה ושכירות הרכב.

לנאשם אין רשיון נהיגה. הרכב שהוא שכר הוא על שמו של גבי אלבז, ומסר כי הנאשם מבקש מאנשים שינהגו עבורו.

מסר כי בעל הדירה שבה מתגורר הנאשם התקשר אליו וביקש שהנאשם יעזוב את הבית ושיקחו את חפציו.

מסר כי אין הוא יודע שלנאשם מקורות הכנסה נוספים בנוסף לאמור.

הוא יודע שהנאשם לא מוכר סמים מאחר ואם אדם מוכר סמים שומעים עליו.

הוא אינו יודע אם הנאשם תמיד החזיק ברשותו סמים בכמויות גדולות.

בחקירתו הנגדית מסר כי לפני שמצב הוריו התדרדר הוא ראה שמצבו של הנאשם מתדרדר (עמ' 74).

מסר כי הוא אינו יודע על כסף נוסף שהנאשם קיבל מההורים מלבד 20,000 ₪.

טען כי הנאשם "השימוש שלו מטורף כל הזמן הוא משתמש 24 שעות ביממה בשביל זה היתה לו כמות כזאת בבית".

בחקירתו החוזרת טען כי אחיו הגדול אמר שהאב נתן לנאשם כספים אבל אין בידיעתו הסכומים.

9. מטעם המאשימה מסרה עדות הגב' **אתי סטמקר**. מעדותה עלה כי ביום הארוע היא הגיעה לבית הנאשם ביחד עמו



לאחר שהוא התקשר וביקשה לאוספו ממשטרת רמלה. הנאשם מתגורר ביחידת דיור קטנה ובלשונה "שאת לא יכולה לזוז". היא יושבה בצד עם הטלפון והנאשם ישב על הספה, היה שבר כלי, עם כל הסמים שהוא עישן. דפקו בדלת, הוא שאל מי זה, לא ענו, דפקו פעם נוספת ושוב לא ענו, ובתוך שניות קפצו מהחלון, לאחר ששברו את החלון, קפצו על הנאשם והרגו אותו במכות שזה היה לא אנושי, כך בלשונה (עמ' 35).

נכנסו כ-15 שוטרים והנאשם ישב, היא ביקשה שלא יעשו לו מאומה, הוציאו אותה בצורה מאוד מבזה מאחר והם פחדו שהיא תראה מה הם עשו לנאשם, שהם הרגו אותו ממכות. הנאשם לא עשה מאומה. הוא ישב בכורסא עם כל הסמים שלו, בן אדם גמור (עמ' 36).

טענה שהיא לא יודעת מה הנאשם עישן, היא לא זוכרת אם הסמים היו על השולחן לפני שהגיעה משטרה.

עת עומתה עם אמרתה במשטרה שם טענה שאולי הנאשם הביא את הסמים כהוא התהלך בבית כשהמשטרה דפקה בדלת, טענה כי היא לא אמרה שהנאשם הסניף את הסמים (עמ' 37-38), היא אמרה שהוא עישן, והיא לא שמה לב לתנועות שלו, היא היתה כולה בחרדה בשניות שהם פרצו לדירה.

לשאלתי השיבה שהוא ישב ועישן לפני שהם דפקו (עמ' 38).

טענה כי הנאשם בעת שהשוטרים דפקו בדלת ישב ולא פתח את הדלת.

טענה שהם לא אמרו שהם משטרה (עמ' 39).

בחקירתה הנגדית טענה כי בעת שהשוטרים נכנסו לדירה הם התנהגו בפראות ולא דיברו מאומה.

נשאלה אם היא היתה עדה לכל מהלך החיפוש והשיבה שלא לכל אורך החיפוש, רק בכניסה.

היא נכנסה להיסטריה שיהרגו את הנאשם ממכות, היא רעדה והוציאו אותה.

בהמשך אפשרו לה להיכנס לקחת את התיק ואז היא ראתה כיצד הם התנהגו.

נשאלה והשיבה כי הוריו של הנאשם השאירו לו הרבה כסף, אולם הוא בזז את הכל ולכן היתה ביניהם מלחמה (עמ' 4).

10. מטעם המאשימה מסר עדות החוקר **רן ישראלי** אשר גבה את אמרת הנאשם ובאמצעותו הוגשה האמרה המוצגת ת/5 והתקליטור המוצגת ת/6.

עוד ציין כי הוא ערך מזכר בו ציין שהוא הוציא את שקיות מז"פ שמספריהן רשומים במזכר לצורך בדיקה במטא"ר, והמסמך שהוא ערך סומן כמוצג ת/7. השקיות היו אטומות (עמ' 32).

בחקירתו הנגדית נשאל והשיב כי הנאשם בעדותו מסר שאמו נפטרה ואישר שהוא אמר שהוא חזר לשימוש בסמים בעקבות הטרגדיה.



נשאל אם הוא יודע מי שם את הסמים בתוך הכספת והשיב שאינו יודע, אולם קיים יומן שבו רושמים בעת שמכניסים את החומר לכספת ומתי הכניסו החומר, וגם מי שמוציא החומר רושם. התרשומת דרושה להוכחת שרשרת הסם (עמ' 33).

הוא רשם שהוא העביר את השקית.

11. מטעם המאשימה מסרה עדות החוקרת **יאנה גולר**, אשר גבתה את אמרתו הראשונה של הנאשם ביום בו נעצר.

ב"כ הנאשם הסתייג מתוכן האמרה וטען כי האמרה לא מכילה את כל האמירות שנאמרו במהלך התשאול, עם זאת הסכים להגשת התקליטור, המוצגים סומנו כת/2- ת/3.

העדה חקרה את הנאשם על פי דוחות שנרשמו ע"י הבלשים, דוח פעולה ודוח מעצר, וכן שוחחה עם אחי החשוד בעניין אדם בשם יורי, שהיה אמור לקבל את הנאשם לגמילה, לאחר שאחיו של החשוד הגיע ומסר לה את מספר הטלפון של יורי.

כמו כן מסרה כי את המוצגים שנמסרו לה ע"י הבלשים, היא הפקידה בכספת.

העדה מסרה כי היא לא עשתה תרשומת אודות קבלת השקית והשמתה בכספת, אולם השקיות לא נפתחו, והדברים נרשמו ביומן הכספת ולא חסרה שום חוליה בשרשרת.

לציין כי המזכר שרשמה העדה ביחס לשיחתה עם אחיו של הנאשם, סומן כמוצג ת/4.

במזכר רשמה העדה כי אחיו של הנאשם יניב חזן הגיע על מנת למסור את מספר הטלפון של יורי בעל מוסד הגמילה, לשם היה אמור הנאשם להיכנס ביום ראשון. כן ציינה פרטים נוספים אודות השיחה.

בחקירתה הנגדית נשאלה העדה והשיבה כי איננה זוכרת פרטים אודות שיחתה עם הנאשם עם זאת, הכל מתועד בתקליטור.

באשר לעובדה לפיה הפקידה את המוצגים בכספת אך לא ערכה דוח, ציינה כי לקראת העדות היא הכינה עצמה, עברה על היומן, וראתה את ההפקדה בכספת ואת העובדה שלא רשמה על כך דוח. היא אישרה שהיא ראתה שאין דוח שרשרת סם (עמ' 24). יחד עם זאת טענה כי היא בדקה בעצמה מדוע לא קיים הדוח, ולשיטתה כנראה הואיל והסמים לא נפתחו והופקדו בכספת, ועל כך נערך רישום ביומן הכספת (עמ' 25).

טענה כי הבלש רושם שהוא מעביר את הסמים אליה, ואמור להיות דוח בחומר החקירה.

במהלך עדותה הוצגו לעדה קטעים מהתקליטור, העדה נשאלה והשיבה שרק במהלך החקירה היא הבינה שהנאשם הסניף בעת שהגיעו הבלשים, ואישרה כי היא חקרה אותו אם הוא הסניף, תחת השפעת סם, אולם היא לא ראתה שהוא תחת השפעת סם לפני שהוא אמר לה שהוא הסניף. היא רק ידעה את הפרטים מדברי הנאשם עצמו (עמ' 28). נשאלה העדה אם הנאשם ביקש יעוץ והשיבה שאינה זוכרת.

נאמר לעדה ע"י ב"כ הנאשם שפעמיים הנאשם ביקש יעוץ, והעדה השיבה שהיא אינה זוכרת.



עם זאת לציין כי מצפיה בתקליטור עולה כי העדה בעצמה שאלה את הנאשם אם הוא רוצה להפסיק את החקירה לצורך קבלת ייעוץ, והנאשם רצה להמשיך את החקירה.

העדה אישרה לאחר שהושמעה לה הקלטת כי הנאשם סיפר אודות מות הוריו וסיפר שבעקבות מותם הוא חזר לצורך סמים, ואמר שהיה במצב נפשי קשה. כמו כן מסר שהוריו השאירו לו כסף.

העדה לא ידעה להשיב אם בפועל פנו ליורי מאחר והיא העבירה את התיק לצוות אחר לאחר שחקרה את הנאשם.

לציין כי בהמשך שבה העדה פעם נוספת לדוכן העדים ומסרה את צילום היומן בו רשמה את הפקדת המוצגים בכספת. הוגשו כראיות מטעם התביעה שני העמודים המתייחסים להפקדת המוצגים בכספת, המוצגים ת/18 ו-ת/19, וכן הוצג צילום של היומן כולו, המוצג ת/20.

לציין כבר עתה כי יומן החקירה והתרשומת המתייחסת למוצגים נשוא ההליך שבפני נראים אותנטיים. קיים רצף ברישום וקיים רצף בתאריכים, ולצד התאריך בו הוכנס המוצג לקופת הבטחון מצוין שם המפקיד, יאנה גולר. צוין מספר תיק החקירה וצוין מספרה של השקית האטומה ותכולתה (המוצגים ת/18, ת/19 ו-ת/20).

12. באשר לאופן בו נשמר היומן בכספת, מסר עדות מר **אילן גרנות**, סגן ראש מפלג תשאל, אשר מסר כי הרישום נעשה בזמן ההכנסה לכספת, וכי הכספת אינה נפתחת לריק. קיימות הנחיות כיצד לפעול (עמ' 92-93).

13. **הנאשם** מסר עדות כעד הגנה.

בעדותו חזר על גרסתו כפי שנמסרה באמרתיו לעניין השימוש המוגבר בסם בעקבות מות הוריו. כן חזר על העובדה לפיה הוריו השאירו לו כספים וכי את הכספים הוא מסר למשמורת לאדם בו הוא בטח וממנו לקח כספים מעת לעת בעת הצורך.

לאחר מתן עדותו הוגשו מסמכים רפואיים מבית החולים אסף הרופא, מהם נלמד כי הנאשם פנה למיון מספר פעמים בשל חסימה אפית וכאבים, והומלץ לו להפסיק את השימוש בקוקאין, המוצגים נ/8 ונ/9. התלונות היו כי הכאבים הם עקב הסנפה.

כמו כן הוגש מסמך רפואי שסומן כמוצג נ/10 בו צוין כי הנאשם השתמש בחומר מסוג קריסטל בשבוע האחרון, המסמך מיום 30.8.17.

באמרתיו נשאל הנאשם אודות ההמחאות שנמצאו בביתו ואודות תעסוקתו, כמו גם אודות הרכב השכור. הנאשם מסר באמרתו שהוא משתמש בסם כל שעותיים ומסיים כחמישים גרם סם בשבועיים.

מסר כי הוא רכש את הסמים שנתפסו בביתו כיומיים עובר למעצרו. רכש 50 גרם והיה לו טיפה של הרואין וטיפה של קריסטל, כך בלשונו (גליון 3 סיפא, גליון 4 רישא).

טען כי הוא מחזיק תמיד כסף מזומן אולם הכסף הגדול נמצא תמיד במקום אחר.



מסר כי הוא מעשן קוקאין, הרואין וקריסטל.

באשר לאופן בו רכש הסם, מסר כי בדרך כלל הוא קובע עם מישהו מהמגזר הערבי, הוא משאיר כסף במקום שקובעים לו ומשאירים לו את החומר. הוא לא רואה ממי רוכש והם לא רואים אותו.

עוד מסר כי שלוש פעמים במהלך חייו הוא אושפז בעקבות שימוש יתר (אמרתו המוצגת/ת/2).

באמרתו הנוספת (המוצגת/ת/16), נשאל אודות אנשים שונים ולא השיב.

נשאל אודות ההמחאות שנתפסו בביתו ומסר גרסאות שונות אודות העילה בגינה קיבל ההמחאות, ולבסוף מסר כי הלווה לבעל ההמחאות כסף (גליון 3).

לא עלה בידו לומר את הסכום המדויק שהוא הלווה לבעל ההמחאות (גליון 4 ש' 66).

הוא סבר שמסר סכום של 14 או 15 אלף ₪.

באשר לזהות מוכרי הסם, מסר כי הוא הולך לשכונת הרכבת ופונה למישהו שהוא מכיר אותו בפנים מהשנים של השימוש, הוא אומר לו איזה חומר הוא רוצה, והנ"ל נותן לו מס' טלפון ומכוון אותו היכן לשים את הכסף.

אין לו את מספרי הטלפון של האנשים מהם רוכש, האנשים אשר מוכרים סמים מחליפים את מספרי הטלפון לאחר המכירה.

נשאל לגבי הכסף שהוא קיבל מהוריו, וטען כי מאביו הוא קיבל 230 אלף ₪ ועוד 25 אלף ₪ במזומן, ואת הכסף הוא שמר במקום מסוים ולא רצה למסור פרטים נוספים.

מאמו הוא קיבל 180 אלף ₪ ושם באותו מקום, אצל אדם בו הוא מאמין אולם לא רוצה לומר את שמו. אין לו חשבון בנק, ואותו אדם שם את הכסף בבנק (גליון 5 ש' 112-123).

נאמר לנאשם שאחיו מסר פרטים שונים לגבי סכומי הכסף שקיבל מההורים, ומסר כי אחיו לא הכל יודעים.

נשאל והשיב לגבי הטבעות שנתפסו על אצבעותיו. נשאל לגבי הרכב ששכר ומסר כי משלם עבורו 2140 ₪ לחודש, אחרים נוהגים עבורו בהעדר רשיון.

טען כי הוא חש אובדן גדול בעקבות מות הוריו.

באמרה נוספת שמסר הנאשם באותו היום (המוצגת/ת/5), טען הנאשם כי הוא מוכן לערוך עימות עם מישהו שיאמר שהוא נותן לו סמים.

נשאל אודות אנשים שנטען כלפיו שהוא סוחר או סחר בסמים, והשיב שאף אחד לא יגיד שהוא סוחר או סחר בסמים, יחד עם זאת לא מסר פרטים אודות מרבית האנשים אודותם נשאל.

מסר שבעת שהוא השתחרר מהכלא הוא היה נקי מסמים.



מסר כי עבור 50 גרם סמים הוא שילם 11 אלף ₪. טען כי הוא משתמש גם בקריסטל, גם בהרואין וגם בקוקאין. 3 פעמים הוא רכש כמות כזאת של סם בחודשיים האחרונים. פעם את רכש 50 גרם, פעם 20 גרם ופעם 22 גרם.

מסר כי הוא מתקיים מהכסף של הוריו. לפני כן הוא היה מוכר בגדים וקיבל סיוע בשכר דירה וביטוח לאומי.

את הכסף שקיבל מהוריו הוא מחזיק אצל חבר שהוא לא רוצה למסור את שמו ונשאר לו מהירושה 300 אלף ₪.

במהלך עדותו בבית המשפט מסר הנאשם שהוריו השאירו לו כסף רב וכי הוא התחיל להשתמש בסמים כשבועיים שלושה לפני שאמו נפטרה, תחילה באופן מתון ובהמשך בכמויות גדולות מאוד.

טען כי קנה בלוד סמים באמצעות התקשרות טלפונית, יומיים לפני שנתפס הוא קנה 50 גרם (עמ' 97), והוא השתמש במשך יומיים במעל ל- 12 גרם.

הוא יכול להשתמש בקוקאין ב- 15, 10, 20 גרם, לעיתים מעשנים ימים ולילות (עמ' 98).

טען כי בעבר פעמיים הוא היה במוות קליני מהסמים, ולכן כשהמשטרה הגיעה הסמים היו מטר ממנו בסל הכביסה והיה באפשרותו לזרוק אותם, הוא רק חשש מהקריז והשתמש.

הוא שאל את השוטרים מי זה והם לא ענו לו. טען כי היה לו חשוב יותר להסניף סמים מלזרוק אותם. כל הסמים שרכש הם לשימושו (עמ' 98).

טען כי אם היו באים אליו שלושה ימים קודם אולי היה לו יותר מ 50 גרם. כשהיו נשארים לו 50 גרם הוא היה קונה עוד 30 ועוד 40 והיה משלם 11, 12 אלף ₪ (עמ' 99).

טען כי משלמים מחירים שונים במקומות שונים בהם קונים.

הוא רכש פעם אחת 30 גרם, פעם אחת 20 גרם, והיו מקרים שהיו נותנים לו בהקפה.

טען כי הוריו השאירו לו כסף רב במזומן, אולי 200 ומשהו אלף ₪, 240 אלף, 260 אלף, כך בלשונו (עמ' 100).

בחקירתו הנגדית טען כי מאביו קיבל בערך 200 אלף ₪ והוא שם את הכסף בנאמנות אצל אדם שהוא מאמין בו כי אין לו חשבון בנק (עמ' 101). מאמו קיבל 150 אלף ₪ או 180 אלף ₪. הוא השתמש בכסף גם למחיה וגם לסידורים.

הוא נתן לחבר כ-100 אלף ₪ והשאיר אצלנו עוד 100 אלף ₪.

מסר כי תחילה הוא היה קונה כמויות של 5, 10 גרם לפני שאמו נפטרה (עמ' 103).

לאחר שנפטרה הוא התחיל להשתמש באופן מטורף, כך בלשונו.

כשנשאל מדוע באמרתו מסר שחזר להשתמש כחודשיים או שלושה לפני שהתחילו הבעיות עם אמו, השיב כי הוא לא היה כל כך ממוקד בעת שהוא נעצר (עמ' 104).

באשר למועד בו חזר להשתמש בסמים מסר גרסה נוספת ושונה בעדותו ומסר כי הוא חזר להשתמש בחודש האחרון,



הגם שבאמרתו, כאמור לעיל, מסר שחזר להשתמש כחודשיים שלושה לפני שהתחילו הבעיות עם אמו.

דבק בגרסתו לפיה הוא קנה כמות של 50 גרם, 30 גרם ו- 20 גרם ולאחר מכן נעצר.

הנאשם נחקר ארוכות לענין הסכומים שקיבל מהוריו (עמ' 107-106) ואודות הכסף שנשאר לו (עמ' 108-107).

הנאשם מסר כי הוא הסתיר את הסמים בסל הכביסה.

נאמר לנאשם כי בסל הכביסה היתה עוד שקית עם חומר שאינו סם, הנאשם טען שהוא לא יודע שהיה חומר שאינו סם (עמ' 109).

נשאל והשיב כי הוא לא רוכש כל הזמן אצל אותם אנשים. הוא לא ידע שהיה שם חומר שאינו מכיל סם. טען כי כשרכש את הסם הוא שם הסם בסל הכביסה והוא יודע במה הוא משתמש ואם היה משתמש במשהו שהוא לא סם, הוא היה יודע.

מסר כי הוציאו והציגו לפניו כוס קמח, אשר נלקחה מאזור בו היו לו דברי אוכל, ולא היה מדובר בסמים.

לציין כי בסל הכביסה נתפסה חבילה במשקל של כ- 10 גרם שלא הכילה סם (עמ' 111).

הנאשם מסר כי הוא עישן רבות, לעיתים כל שעותיים שלוש.

הנאשם נשאל לגבי גרסתו לפיה לעיתים הוא שילם בהקפה עבור הסמים. טען כי הוא יודע ממי הוא לקח בקרדיט והוא יודע למי עליו להחזיר את הכסף, הוא יודע איפה האדם גר והיכן הוא נמצא ואין לו צורך לדעת את מספרי הטלפון (עמ' 112).

טען כי אין לו בעיה להחזיר את הכסף וגם לא תמיד הוא לוקח בהקפה.

באשר למשקל האלקטרוני שנמצא בביתו, טען כי המשקל קיים שנים והוא בדק את הכמויות שהוא השתמש. לעיתים הוא שם חצי גרם ואחר כך עוד קצת ומודד. לא כל עשר דקות הוא מודד אבל הוא מודד.

טען כי הוא היה מסניף, והשוטר נכנס דרך החלון בעת שהוא ישב על הספה.

טען כי ביחידת הדיור חדר אחד ומקלחת.

טען כי השוטרים לא אמרו שהם משטרה ופרצו לביתו דרך החלון (עמ' 114).

טען כי ברגע שפרצו מהחלון הוא הבין שזה בילוש.

עת נאמר לנאשם שלא נצפים סימנים על פניו לפיהם נשבר אפו כפי שהעיד, טען כי "אלה מכים מקצועיים" (עמ' 115).

טען כי הוא ביקש שאיתי תהיה איתו בחיפוש וכי הם, קרי, המשטרה, בכלל לא דיברו איתו על זה (עמ' 115).

מסר כי הוא קיבל מכות רק בפנים ובצלעות אולם רוב המכות היו בפניו (עמ' 116).



טען כי בעת שהוא נעצר הוא היה מסומם ולא רצה לדבר על אנשים אחרים.

באשר לבעל השיקים, טען כי בעל השיקים חייב לו כסף.

14. מטעם ההגנה העיד מר **גבריאל אלבז** אשר מסר כי הנאשם הפקיד אצלו כספים שישמור לו וכיום נותרו אצלו 250 אלף ₪.

מסר כי הוא ערך תרשומת אודות הסכומים שהוא קיבל מהנאשם מעת לעת. בתחילה הוא פנה לאבי הנאשם ושאל אם זה כסף של האב.

מהאב הוא קיבל 213 אלף ₪ במצטבר, ומהאם 155 אלף ₪ במצטבר.

הנאשם ביקש ממנו מעת לעת את הכספים והוא רשם הכל בפנקס.

העד מסר שני דפים מהפנקס בהם תיעד את התנהלות הנאשם. בהמשך מסר עותק מהפנקס כולו (המוצגים נ/4, נ/5 ו - נ/11).

העד נחקר ארוכות ודבק בגרסתו לפיה הוא שמר עבור הנאשם כספים שקיבל מאביו ואמו, ומדי פעם נתן לנאשם מהכסף השמור לבקשתו, לצרכיו.

15. **התביעה בסיכומיה** טענה כי הוכיחה מעל לכל ספק סביר את אשמתו של הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עמית, בעוד **ההגנה טענה בסיכומיה** לעניין פגם בשרשרת הסם, פגם במהלך החיפוש, כמו גם טענה כי עסקין בסמים לצריכה עצמית.

כל אחד מהצדדים הפנה לפסקי דין התומכים בעמדתו.

ב"כ הנאשם הציג פסיקה נרחבת לעניין זיכוי נאשמים בעקבות פגם בחיפוש.

לציון במאמר מוסגר כי בחלק הארי של המקרים אליהם מתייחסים פסקי הדין אליהם הפנה בא כח הנאשם, בוצע החיפוש ללא צו, בעוד התביעה הציגה פסיקה ממנה עלה כי לא כל פגם בחיפוש מוביל לזיכוי.

ממצאים ומסקנות:

כפי שיפורט להלן, התייחסתי בהכרעתי לטענות ההגנה לעניין פגם בשרשרת הסם, פגם בחיפוש והטענה לפיה עסקין בסמים לצריכה עצמית, ולא מצאתי לקבלן, וזאת לאחר שבחנתי את הטענות למול החוק ההלכה הפסוקה והראיות שהובאו לפני.

זאת ועוד, בחנתי את גרסת הנאשם. אינני מאמינה לנאשם. בגרסתו מצאתי סתירות בסוגיות מהותיות.

הנאשם מסר באמרותיו באופן מאד מפורט כיצד חזר להשתמש בסמים ופירט בהרחבה רבה את הכאב שחווה בעקבות



מות הוריו.

עם זאת, עת נשאל הנאשם אודות אנשים שונים ולגבי היכרותו עמם (ראו ת/5), סרב להשיב ולהתייחס לאנשים אחרים (ראו גליון 3 שורה 46), ועת התייחס לאדם שהוציא ההמחאות שנתפסו בביתו, המוצג ת/10, מסר לגביו גרסאות שונות (ת/5 גליון 5) וכן מסר גרסה נוספת לגביו באמרתו (ת/16, גליון 3 ו-4).

הנאשם מסר גרסאות שאינן אחידות לעניין סכומי הכסף שקיבל מהוריו. מסר כי הוא קיבל ביחד משני הוריו סכום של כ- 200,000 ₪. בהמשך מסר כי קיבל 240,000 ₪. בהמשך מסר כי קיבל 260,000 ₪ (עמ' 100). עם זאת, בהמשך מסר בתשובות לשאלות בא כח המאשימה, כי מאמו קיבל סכום של 150,000 - 180,000 ₪, ומאביו קיבל סכום של 50,000 ₪ ולאחר מכן קיבל ממנו סכום נוסף שהצטבר לכ- 200,000 ₪ (עמ' 101).

תמוה כיצד הנאשם לא זכר את הסכומים אותם קיבל מהוריו, שהרי לא מדובר בסכומי כסף קטנים וקיים הבדל בין סכום כסף של 150,000 ₪ לסכום של 180,000 ₪ וקיים הבדל בין סכום כסף של 200,000 ₪ לסכום כסף של 240,000 ₪ או 260,000 ₪ (עמ' 100).

כמו כן טען הנאשם כי לחברו הוא נתן לשמור סכום של 100,000 ₪ מהכסף שקיבל מאמו והשאיר ברשותו 100,000 ₪ (עמ' 102).

עם זאת, מהמסמכים שהגיש חברו של הנאשם (נ/11 וכן נ/4 ו-נ/5), עלה כי הנאשם מסר למשמורתו סכום כולל של 368,000 ₪.

לפיכך לא ברור כיצד אם הנאשם השאיר בידיו סכום של כ- 100,000 ₪, עלה בידו למסור למשמורת סכום של 368,000 ₪.

גרסתו של הנאשם לגבי סכומי הכסף שקיבל מהוריו אינה אחידה ומעלה תמיהות.

גם לגבי המועדים בהם חזר הנאשם לשימוש בסם, מסר הנאשם כי הוא חזר להשתמש בסם כשבועיים שלושה לפני שאמו נפטרה, לא שימוש מאסיבי, השימוש המאסיבי החל לאחר מותה (עמ' 101).

במקום אחר בעדותו טען כי הוא חזר להשתמש שלושה חודשים לפני שהחלו הבעיות עם אמו (עמ' 104 שורה 7).

חוקיות החיפוש:

סעיף 26 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 עניינו "הנוהל בעריכת חיפוש".

הסעיף מורה:

"(א) חיפוש, בין על פי צו ובין שלא על פי צו, ייערך בפני שני עדים שאינם שוטרים, זולת אם -

(1) לא ניתן בנסיבות הענין ובגלל דחיפותו לערכו כאמור; נסיבות הענין וטעמי דחיפותו יפורטו בפרוטוקול שייערך;



(2) שופט הרשה לערכו שלא בפני עדים;

(3) תופש הבית או המקום שבו נערך החיפוש, או אחד מבני ביתו הנוכחים שם, ביקש לערכו שלא בפני עדים; הבקשה תפורש בפרוטוקול שייערך".

בע"פ (נצרת) 38/83 רפאל בן-קיקי נ' מדינת ישראל (31.12.83), קבע כבוד בית המשפט באשר לעריכת חיפוש בנוכחות שני עדים:

"חיפוש בביתו או חצריו של אדם, לעולם יש בו משום פלישה לרשות היחיד ופגיעה חמורה בזכות הפרטיות שלו. והעובדה כי את החיפוש עורכים שוטרים על פי צו של בית משפט אין בה כדי להמתיק את הגלולה.

החיפוש חושף בפני זרים צפונותיו של אדם, נותן להם גישה למקומות בהם מצניע אדם חפצים שאין הוא מעונין שיען אחרים תשופם, וזאת ללא כל קשר למעשים פליליים או כוונות פליליות. החיפוש מעמיד את חצריו של אדם ולעתים את גופו שלו בשליטתם המוחלטת של המחפשים ונותן בידם דרור לפשפש בהם כרצונם, מבלי שיהיה בידו של אדם למחות או להתנגד.

לא בכדי קבעה על כן הוראת החוק כי חיפוש יש לערוך בנוכחות שני עדים שאינם אנשי משטרה.

זוהי הוראה מחייבת והיא מהווה את הכלל, ואילו חריגה ממנו אפשרית רק באותם מקרים בהם התיר זאת החוק במפורש..."

עוד קבע כבוד בית המשפט:

"כבר הודגשה החומרה שבעריכת חיפוש בביתו, בכליו או על גופו של אדם, ומשעהשנעשה מעשה דרסטי זה המציב אדם עירום ועריה, מן הדין הוא שהדבר יבוצע תוך הקפדה יתירה על כל תו ותג שבחוק.

ולא שמונה, ולא שמונים ואף לא ריבוא שוטרים אינם יכולים לבוא במקומם של עדים זרים נייטרלים שהחוק מחייב נוכחותם בעת חיפוש.

אי קיומן של הוראות אלה על ידי המשטרה, עושות את החיפוש לבלתי חוקי מעיקרו, שכן אין החוק מתיר כל שקול דעת לשוטרים להחליט כיצד והיאר לבצע את החיפוש, ועליהם לקיימו אך ורק לפי הקבוע בחוק."

עוד נקבע:

" ההדגשה בסעיף 26(3) [5] היא על כך שתבוא בקשה מפורשת מפי האדם שאצלו נערך החיפוש כי אכן רצונו המפורש הוא שייערך החיפוש ללא עדים.

ואכן - כך יש לנהוג, והדברים עולם ברורות מן הכתוב בדפוס בטופס דו"ח החיפוש.

בראשו של טופס זה באה "הצהרת בעל המקום" ובה הפסקא המפורשת "אבקש לערוך את החיפוש ללא



עדים".

פסקא זו יש להשאיר או למחוק לפי הנסיבות, ויש להחתים את האיש על הצהרה זו. ולפי האמור בסעיף החוק - "הבקשה תפורט בפרוטוקול שייערך".

"...אמור על כן, לא די בכך שהשוטר ישאל את האדם אם רצונו בעדים, אלא עליו להסביר לו כי הוראת החוק מחייבת נוכחות עדים בעת החיפוש, וכי ניתן לוותר על עדים רק על פי בקשה מפורשת של בעל המקום.

על עורכי החיפוש, השוטרים, למלא את חובתם על פי החוק ולדאוג בראש וראשונה לנוכחותם של עדים, וזכותו הבלעדית של האדם שאצלו נערך החיפוש היא לבקש כי העדים לא יהיו נוכחים. זוהי זכות בלעדית השמורה לאדם זה ולו בלבד, וזאת אחרי שהוסבר לו על ידי השוטרים כי מבחינתם חובה חקוקה עליהם לבצע את החיפוש בנוכחות עדים".

בב"ש (מחוזי-י) 1153/02 מדינת ישראל נ' אברג'יל (9.6.02), כבוד בית המשפט התייחס לחשיבות הרבה לעריכת חיפוש בפני שני עדים כפי שכתב ד"ר חיים משגב במאמרו "הזכות להיכנס לבית כדי לערוך חיפוש- זכויות המתגורר בבית מול חובתה של הרשות להילחם לביעור הפשע". משפט פלילי, קרימינולוגיה ומשטרה, א', (תשמ"ו):

"סעיף 26, עניינו בעריכת החיפוש בפני שני עדים שאינם שוטרים. לקיום הוראה זו יש חשיבות רבה. לא פעם צצה ועולה הטענה, בין שאר טענות, שחפץ מסויים לא היה בדירה עובר לחיפוש וכי הוא הוטמן שם בידי השוטרים, כדי להפיל את המחזיק בדירה. טענה כזו, משהועלתה, קשה, לעתים, לשוטרים להפריך אלא בכוח דיברתם בלבד; אבל משנוכחים אחרים בדירה, לבד מהשוטרים והמחזיק בדירה, הדברים פשוטים יותר. העדים, ובלבד שיאפשרו להם נוכחות בכל שלב של החיפוש, עשויים להוות מעין נציגי ציבור בזעיר אנפין; שליחיו של ציבור האזרחים, שמעונין מאד בכך, שכאשר מופרת זכות כה יסודית של האזרח, הדברים ייעשו בסדר וכשורה, בדיוק לפי האמור בצו החיפוש".

בת"פ 37165-03-16 (מחוזי ב"ש) מדינת ישראל נ' קריחלי (8.1.17), כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, סם מסוג קוקאין במשקל של 0.4411, חשיש במשקל של 1.2 גרם נטו, קוקאין במשקל של 2.6451 במקום אחר מחולק לשלוש מנות, וקוקאין במשקל של 99.28 גרם נטו במקום נוסף. כמו כן הנאשם החזיק משקל דיגיטלי.

המאשימה עתרה להרשיעו גם בעבירה של החזקת כלים הגם שהוראת החיקוק לא נרשמה בכתב האישום. בין יתר הטענות שהעלתה ההגנה נטענה הטענה לאי חוקיות החיפוש הואיל והחיפוש לא נערך בפני שני עדים. המאשימה טענה כי במקרה התקיים החריג המנוי בסעיף 26(א)(3) לפקודה, קרי, הנאשם ביקש שהחיפוש יערך ללא עדים וזאת על סמך חתימת הנאשם על צו החיפוש ועל עדות השוטר עידן.

בית המשפט קבע כי מהראיות עלה שהנאשם עיין בצו והחיפוש בפני שני עדים צוין בדוח משכך הנאשם היה מודע לזכויותיו. כמו כן נקבע כי לא ניתן לשלול חד משמעית את גרסת השוטר עידן אשר מסר שהנאשם אמר שאינו מעוניין בנוכחות עדים בחיפוש. עם זאת נקבע כי השוטר לא תיעד את הדברים שמסר בדוח שכתב, הגם שמדובר בתנאי מהותי לחיפוש. כמו כן שוטר אשר לא נכח במרבית החיפוש תיעד את החיפוש. בית המשפט קבע כי: **"קבע המחוקק כי**



בקשתו לוותר על זכות זו, או התקיימות נסיבה אחרת, יפורטו בפרוטוקול החיפוש; משמע כי על השוטרים לתעד את בקשת מחזיק המקום שלא לערוך את החיפוש בעדים, לפני תחילת החיפוש. מכל האמור, אני סבורה כי אין זה ראוי ששוטר יערוך את דוח החיפוש, ובעיקר יחתים את הנאשם על החלק בדוח בו צוינה בקשתו לערוך את החיפוש ללא עדים, בדיעבד ולאחר תום החיפוש".

עוד נקבע כי היוזמה לעריכת החיפוש ללא עדים אמורה להיות של מחזיק הבית ולא של השוטרים. יתרה מכך נקבע כי גם אם ניתן היה להסתפק בהסכמת מחזיק המקום, על פי הלכת בן חיים, רע"פ 10141/09 בן חיים נ' מדינת ישראל (6.3.12), היה על השוטרים לקבל הסכמה מדעת ולהסביר לנאשם על זכויותיו.

בית המשפט קבע כי אכן נפל פגם בעריכת החיפוש, וקבע בסופו של יום לאחר שבחן את המקרה לאור הלכת יששכרוב, ע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הראשי ואח' (4.5.06), והלכת בן חיים, כי אין בפגם כדי לפסול את מושא החיפוש. בית המשפט בין יתר השיקולים לא התעלם מכך שעסקין בעבירה חמורה וכי פסילתה תביא לפגיעה רבה באינטרס הציבורי.

בע"פ 1301/06 עזבון המנוח יוני אלזם ז"ל נ' מדינת ישראל (22.6.09), כבוד בית המשפט קיבל את הערעור ואזכר את פסק הדין בעניין יששכרוב לעניין קבילות ראיות שהושגו של כדן:

"הנחת המוצא בשאלת קבילותן של ראיות היא זו הנוהגת עימנו מאז ומתמיד, ולפיה ראייה שהיא רלוונטית - קבילה במשפט. עם זאת, בהתאם לדוקטרינה האמורה לבית-המשפט שיקול-דעת לפסילת קבילותה של ראייה בפלילים, אם נוכח לדעת כי הראייה הושגה שלא כדין וקבלתה במשפט תיצור פגיעה מהותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן שלא בהתאם לגדריה של פיסקת ההגבלה. מדובר בנוסחת איזון עקרונית השואפת להשגת פשרה ראויה בין מכלול הזכויות והאינטרסים הרלוונטיים לשאלת קבילותן של ראיות שהושגו שלא כדין, ובהם: חשיפת האמת העובדתית, הלחימה בעבריינות וכן ההגנה על שלום הציבור ועל זכויות נפגעי העבירה מחד גיסא; אל מול ההגנה על זכויות הנאשם ועל הגינות ההליך הפלילי וטוהרו מאידך גיסא.

נוסחת האיזון האמורה תיושם על-פי שיקול-דעתו של בית-המשפט בהתחשב בנסיבותיו של כל מקרה לגופו ובהתאם לאמות-המידה המנחות עליהן עמדנו. אמות-מידה אלה נוגעות לאופיה ולחומריות של אי החוקיות שהיתה כרוכה בהשגת הראייה; למידת ההשפעה של אמצעי החקירה הפסול על הראייה שהושגה; וכן לשאלת הנזק מול התועלת החברתיים הכרוכים בפסילתה. הדוקטרינה האמורה תהא כללית ומיושמת על כל סוגי הראיות, לרבות הודאות נאשמים" (שם, פסקה 76).

הנה כי כן, על פי דוקטרינה זו מחויב בית המשפט בבואו להחליט בשאלת קבילותה של ראייה אשר לגביה מועלית טענה כי הושגה שלא כדין, לאזן בין מכלול השיקולים, הזכויות והאינטרסים הרלוונטיים להליך הפלילי ובהם: הצורך להגיע לחקר האמת, הצורך להילחם בפשיעה ולהגן על שלום הציבור, וכן החובה להגן על טוהר ההליך הפלילי ועל זכויותיהם של חשודים ונאשמים (ראו והשוו...ודוק - אין מדובר במאזני שקילה שיש לעינם בכל מקרה ובהחלט ייתכנו מקרים חריגים בהם יראה בית המשפט לנכון לפסול את הראיות אם ימצא כי נחצו קווים אדומים ובוצעו פעולות חקירה החותרות תחת יסודותיו של ההליך הפלילי כהליך הוגן וזאת גם אם ניתן היה להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בהתבסס על אותה ראייה, אילו נכון היה בית המשפט להשלים עם הפסול שבה. פסילה כזו של הראיות נדרשת באותם מקרים חריגים בכל מדינה המחויבת לערכים



דמוקרטיים ולהגנה על זכויות אדם הנשמרת לבל תוקרב זכותו של חשוד או נאשם להליך פלילי הוגן על מזבח הצורך להלחם מלחמה בלתי מתפשרת בפשיעה. במילים אחרות, מלחמה נחושה בפשיעה - כן, מלחמה בכל מחיר תוך הקרבת ערכי יסוד דמוקרטיים - לא ולא..."

ת"פ 23015-03-15 (י-ם) **מדינת ישראל נ' טופולנסקי** (22.12.16), במקרה שם כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים, החזקת כלים שלא לצריכה עצמית והחזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית. החיפוש התבצע בהתאם לצו שיפוטי. ההגנה טענה כי נפל פגם בהליך החיפוש מכמה טעמים, בין היתר מהטעם שהחיפוש נערך ללא עדים ומבלי שהנאשם הביע הסכמתו לכך. הנאשם סרב לחתום על דוח החיפוש כולו ולא חתם על המקום המיועד בצו לעניין חיפוש ללא עדים. השוטרים ציינו בדוח כי החיפוש נעשה שלא בפני עדים נוכח "נסיבות המקרה ודחיפותו" בנימוק כי מחזיק המקום הסכים לחיפוש ללא צו". בית המשפט קבע כי חובת נוכחות שני עדים חלה בין אם מדובר בחיפוש עם צו ובין אם מדובר בחיפוש ללא צו, גם ההסכמה לחיפוש ללא צו נקבע שלא היתה מדעת כי לא פורטו בפניו זכויותיו.

נקבע כי נוכח העובדה שמדובר בראיות חפציות שיש משמעות פחותה לעובדת אי חוקיות שבחיפוש שהרי לא היו באופן ביצועו להשפיע על טיב הראיות, לא היה באי החוקיות לפגוע באמינותן של הראיות. כמו כן נקבע כי יש להביא בחשבון שאת הפגיעה באינטרס הציבורי של העמדה לדין את מי שמסכן את שלום הציבור וכי אין מדובר בעבירה קלה.

בת"פ 4663-10-14 (ת"א-יפו) **מדינת ישראל נ' אבו טאלב** (25.9.16), במסגרת חיפוש בביתו של הנאשם בצו שיפוטי, נמצא סם מסוג הרואין במשקל של 28.43 גרם ושלושה משקלים אלקטרוניים.

נטען כי החיפוש נגוע באי חוקיות משלושה טעמים, האחד שהוא נערך ללא עדים תוך הפרת הדין והוראות הצו השיפוטי, השני שלא הוסברו לנאשם זכויותיו בקשר לחיפוש ונוכחות שני עדים והוא לא ביקש לערוך חיפוש ללא עדים, והשלישי הודאה שנלקחה מהנאשם אגב החיפוש מבלי שהוזהר. בית המשפט עמד על חשיבות עריכת חיפוש בנוכחות שני עדים וקבע כי המסקנה היא הפעלת דוקטרינת הפסילה הפסיקתית במקרים כגון המקרה הנדון, כשהראיה שנתפסה בחיפוש מהווה ראיה מרכזית נגד הנאשם ובקבלתה יהיה משום פגיעה מהותית בזכותו להליך הוגן, תיעשה בדרך של פסילת קבילות הראייה שנתפסה למעט בנסיבות חריגות. נקבע כי הככל הינו פסילה ורק בנסיבות חריגות או בהתקיים אינטרס ציבורי כבד משקל ניתן יהיה להכשיר הראיה. רק בדרך זו יהיה שינוי בהתנהלות המשטרה בעריכת חיפוש.

בת"פ 34940-07-13 (רחובות) **מדינת ישראל נ' אילן יעיש** (4.11.14), במקרה שם במסגרת חיפוש על פי צו בביתו של הנאשם נמצא חשיש במשקל של 5.39 גרם נטו. החיפוש נערך בנוכחות עד אחד בלבד.

נקבע כי החריג בסעיף 26(א)(3) שעניינו ויתור אינו מתקיים הואיל והדבר לא נרשם בפרוטוקול. נקבע כי לא ניתן לראות בבקשת אשת הנאשם להמתין לנאשם או באי נוכחותה בחיפוש משום בקשה שהחיפוש יערך שלא בנוכחות עדים. על הבקשה לערוך חיפוש ללא עדים להיות מפורשת ומתועדת ואינה יכולה להיות משתמעת. כמו כן על פי הלכת בן חיים יש לוודא שההסכמה היא הסכמה מדעת, רצונית וכי קיימת הבנת השלכותיה.

בית המשפט לאחר שבחן את המקרה לאור הלכת בן חיים והלכת יששכרוב קבע כי יש לפסול הראיה.



עם זאת בית המשפט לא פסל הודאותיו של הנאשם במיוחס לו, הגם שהאמרה השניה נגבתה אגב החיפוש. כבוד בית המשפט הפנה לפסק הדין בעניין פרחי שם נקבע שכאשר קיים נתק מהותי בין הפסול שנפל בראיה הראיה לבין הראיה נגזרת, תקטן הנטיה לפסול את הראיה הנגזרת. במקרה שם הנאשם לא הודה בשל החיפוש והראיה היא שהודה עובר לחיפוש. בסופו של יום הורשע הנאשם על סמך הודאתו.

נפקות הפגם בחיפוש:

בע"פ 28090-02-15 (מחוזי מרכז) **מדינת ישראל נ' אדרי** (15.5.16), כבוד בית המשפט התייחס דוקטרינת הפסילה הפסיקתית וקבע:

"דוקטרינת הפסילה הפסיקתית עוצבה, כאמור, בפס"ד יששכרוב. בהתאם לה, מסור לבית המשפט שיקול הדעת אם להורות על פסילתן של ראיות אשר הושגו שלא כדין, על מנת למנוע פגיעה מהותית בזכות החוקתית של נאשם להליך הוגן, שלא בהתאם לתנאי פסקת ההגבלה שבחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. הדוקטרינה קובעת נוסחת איזון גמישה אשר בוחנת, מצד אחד, אינטרסים וערכים ציבוריים שונים, בהם גילוי האמת, המלחמה בעבריינות, הגנה על שלום הציבור ועל זכויות נפגעי עבירה. מן הצד השני נבחן הצורך בהגנה על זכויות הנאשם ועל הגינות ההליך הפלילי.

בבואו לערוך את האיזון הראוי, על בית המשפט לשיקול שיקולים רלוונטיים הנובעים משלוש קבוצות שיקולים עיקריות: קבוצת השיקולים הראשונה עניינה בחומרתה ואופייה של אי החוקיות שהייתה כרוכה בהשגת הראיה; קבוצת השיקולים השנייה עוסקת במידת ההשפעה של אמצעי החקירה הפסול על הראיה שהושגה, ובכלל זה נבחנת השאלה האם יש באי החוקיות שנפלה בהשגת הראיה כדי להשפיע על מהימנותה ועל ערכה הראייתי העצמאי של הראיה. בהקשר זה נקבע ככלל כי ככל שעסקינן בראיות חפציות, שהן בעלות קיום עצמאי ונפרד מאי החוקיות שהייתה כרוכה בהשגתן, לא יהיה באי החוקיות האמורה כדי לפגוע באמינותן; קבוצת השיקולים השלישית בוחנת את ההשפעה שתהיה לפסילת הראיה על מלאכת עשיית הצדק במובן הרחב והיא בוחנת, בין היתר, את המחיר החברתי הכרוך בפסילת הראייה אל מול התועלת החברתית העשויה לצמוח ממנה.

בסכמו את עיקרי דוקטרינת הפסילה הפסיקתית קבע בית המשפט העליון את הדברים הבאים בפסקה 76 לפס"ד יששכרוב:

"הנחת המוצא בשאלת קבילותן של ראיות היא זו הנוהגת עימנו מאז ומתמיד, ולפיה ראיה שהיא רלוונטית - קבילה במשפט. עם זאת, בהתאם לדוקטרינה האמורה לבית-המשפט שיקול-דעת לפסילת קבילותה של ראיה בפלילים, אם נוכח לדעת כי הראיה הושגה שלא כדין וקבלתה במשפט תיצור פגיעה מהותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן שלא בהתאם לגדריה של פסקת ההגבלה. מדובר בנוסחת איזון עקרונית השואפת להשגת פשרה ראויה בין מכלול הזכויות והאינטרסים הרלוונטיים לשאלת קבילותן של ראיות שהושגו שלא כדין, ובהם: חשיפת האמת העובדתית, הלחימה בעבריינות וכן ההגנה על שלום הציבור ועל זכויות נפגעי העבירה מחד גיסא; אל מול ההגנה על זכויות הנאשם ועל הגינות ההליך הפלילי וטוהרו מאידך גיסא.

נוסחת האיזון האמורה תיושם על-פי שיקול-דעתו של בית-המשפט בהתחשב בנסיבותיו של כל מקרה לגופו



ובהתאם לאמות-המידה המנחות עליהן עמדנו. אמות-מידה אלה נוגעות לאופיה ולחומרתה של אי החוקיות שהיתה כרוכה בהשגת הראייה; למידת ההשפעה של אמצעי החקירה הפסול על הראייה שהושגה; וכן לשאלת הנזק מול התועלת החברתיים הכרוכים בפסילתה. הדוקטרינה האמורה תהא כללית ומיושמת על כל סוגי הראיות, לרבות הודאות נאשמים".

ישום דוקטרינת הפסילה הפסיקתית על עובדות המקרה בעניין יששכרוב, הוביל את בית המשפט העליון למסקנה כי לאור הפרת זכות ההיוועצות של הנאשם ואי החוקיות הכרוכה בה, יש לפסול את הודאת הנאשם כראייה. עם זאת, כאמור, נוסחת האיזון אינה מוגבלת לבחינת ראיות מסוג מסוים דווקא, וניתן לבחון לאורה את כלל סוגי הראיות, לרבות ראיות חפציות.

ואכן, בפס"ד בן חיים פיתח בית המשפט העליון את כלל הפסילה האמור והחיל אותו גם על ראיות חפציות אשר הושגו שלא כדין. באותו עניין נפסלו סכין וסמים אשר נתפסו בחיפושים שנעשו בחריגה מסמכות ותוך פגיעה בזכות החוקתית לפרטיות. נקבע כי העבירות שבהן הואשמו הנאשמים שם - החזקת סכין שלא כדין והחזקת סמים לצריכה עצמית - אינן מן החמורות שבספר החוקים ועל כן מידת הפגיעה באינטרס הציבורי כתוצאה מפסילת הראיות והמחיר החברתי הכרוך בכך אינם גבוהים. על אף שמדובר בראיות חפציות, סבר בית המשפט העליון כי נוכח חומרת אי החוקיות שהיתה כרוכה בהשגתן והפגיעה הקלה יחסית באינטרס הציבורי שתיגרם כתוצאה מאי קבלתן, קבלת הראיות החפציות שנתפסו בשני החיפושים תביא לפגיעה בלתי מידתית בזכויות הנאשמים שם. מטעם זה הורה בית המשפט העליון על פסילתן של הראיות החפציות בקבעו את הדברים הבאים בפסקה 35 בפסק הדין:

"בבואנו לערוך את האיזון בין השיקולים המתנגשים שומה עלינו לזכור כי דוקטרינת הפסילה הפסיקתית שנקבעה בעניין יששכרוב נועדה בראש ובראשונה להגן על זכותו החוקתית של הנאשם להליך הוגן. לפיכך המבחן הבסיסי לפסילת ראיות שנקבע במסגרת הדוקטרינה הוא מבחן עמידת הפגיעה בזכות להליך הוגן כתוצאה מקבלת הראייה שהושגה שלא כדין בתנאי פסקת ההגבלה. במקרה שלפנינו נוכח חומרת אי-החוקיות שהייתה כרוכה בהשגת הראיות והפגיעה הקלה יחסית באינטרס הציבורי שתיגרם כתוצאה מאי-קבלתן נראה כי המסקנה המתחייבת היא כי קבלת הסכין בעניין בן חיים וקבלת הסמים בעניין ג'בלי כראיות תביא לפגיעה בלתי מידתית בזכויות שני המבקשים להליך הוגן. זאת ועוד, על אף שהראיות שנתפשו בשני החיפושים הן ראיות חפציות שיש להן קיום עצמאי ונפרד מאי-החוקיות שהייתה כרוכה בהשגתן, הרי במקרה דנן עסקינן בראיות שלא היו נמצאות על ידי המשטרה אלמלא החיפושים הבלתי-חוקיים. להשקפתי, לעובדה זו יש ליתן משקל במסגרת האיזון הכולל בבואנו לבחון את קבילות הראיות ויש בה כדי לתמוך בפסילתן".

מכלל אל הפרט לעניין חוקיות החיפוש

התכלית שעומדת מאחורי החיפוש בנוכחות שני עדים מטרתה להגן על טוהר הליך החיפוש וטוהר החקירה, ועל מנת למנוע טענה עתידית לפיה במהלך החיפוש לא נמצאו מוצרי החיפוש בפועל, כי אם הוטמנו על מנת להפליל את המחזיק במקום/בדירה.

במקרה נדון טענה ההגנה כי החיפוש נערך שלא בנוכחות שני עדים ושהעדה אשר היתה אמורה לשמש כעדה לחיפוש סולקה מהדירה מיד בתחילת החיפוש.



מהראיות עלה כי בחיפוש שבוצע על פי צו שיפוטי, נכחו הנאשם והגב' סטמקר.

מדברי העד זקן עלה כי הנאשם ביקש שהגב' סטמקר תהיה נוכחת בחיפוש ביחד איתו לאחר שהובהרו והוסברו לו זכויותיו לעניין שני עדים.

מהראיות עלה, מעדות השוטר קטנוב ומעדות השוטר בן עדי, כי בשלב מסוים הגב' סטמקר יצאה מהדירה בין אם על פי החלטת השוטר האחראי על החיפוש ובין אם מרצונה.

עם זאת מדברי השוטר בן עדי עלה כי הנאשם והגב' סטמקר היו בקשר עין במהלך כל החיפוש.

כמו כן הנאשם הודה שהסמים שנתפסו הם שלו, ושהוא שם אותם בסל הכביסה (עמ' 109) והסמים היו כמטר ממנו בעת שהשוטרים נכנסו לדירה, והגם שהיה באפשרותו לזרוק את הסמים הוא לא זרק אותם הואיל וחשש מהקריז, כך בלשונו (עמ' 98).

משכך בנסיבות בהן הנאשם הודה בהימצאות הסמים, והודה בכך שהוא שם את הסמים בסל, וכי הסמים שלו, קיימת פגיעה פחותה בתכלית שלשמה יש צורך במהלך החיפוש בנוכחות שני עדים שאינם שוטרים, שהרי בנסיבות אלה הנאשם לא טען שהמשטרה הטמינה את הסמים בסל, ואין חשש שתצוץ טענה מהסוג הנדון שהשוטרים הטמינו את הסמים כדי להפיל את הנאשם. נהפוך הוא, הנאשם טען שהוא שם את הסמים בתוך הסל.

על פי ההלכה הפסוקה דוקטרינת הפסילה הפסיקתית הינה יחסית, ולבית המשפט מסור שיקול הדעת אם להורות על פסילתן של ראיות אשר הושגו שלא כדין על מנת למנוע פגיעה בזכות מהותית של הנאשם למשפט הוגן. עם זאת, במקום בו הודה הנאשם שהסמים שלו, ושהוא הניח את הסמים בסל, ובנסיבות בהן הנאשם נכח במהלך כל החיפוש, וממקום מושבו היה בידו לעקוב אחר החיפוש, ואין לדעת באיזה שלב של החיפוש העדה הגב' סטמקר הוצאה או יצאה מהדירה, קרי, מאיזה שלב במהלך החיפוש, החיפוש נערך במעמד עד אחד בלבד - הנאשם-המחזיק, אזי באיזון הראוי במקרה הנדון, הגם שקיים פגם בהליך החיפוש, לא מצאתי שיש לפסול את הראיה שנתפסה במהלך החיפוש חרף הפגם.

יחד עם זאת וחרף האמור אני סבורה כי המשטרה לא פעלה כראוי והיה על המשטרה לתעד את העובדה שהגב' סטמקר שהיתה עדה לחיפוש ושמה נרשם כעדה על גבי דוח החיפוש עזבה את הבית בשלב מסוים. היה על המשטרה לתעד את השלב בו עזבה הגב' סטמקר את הבית, וכן היה על המשטרה לציין עובדה זו בדוח החיפוש, המוצג ת/8.

כמו כן הואיל ובדוח החיפוש נרשם שהוא בוצע בנוכחות הנאשם והגב' סטמקר, היה על המשטרה להחתימם על הדוח, הנאשם והגב' סטמקר לא חתומים על דוח החיפוש.

חרף כל האמור וכאמור לעיל, ולאחר שבחנתי את כל הנדרש, לאור ההלכה הפסוקה, מצאתי כי אין בפגם לפסול את הראיה, קרי, את הסמים שנתפסו.

סתירת החזקה הקבועה בסעיף 31(3) לפקודת הסמים המסוכנים:



החוק, ההלכה הפסוקה והפסיקה

סעיף 31 (3) עניינו "חזקת ההחזקה שלא לצריכה עצמית"

הסעיף מורה:

"מי שהחזיק סם מסוג המפורט בתוספת השנייה בכמות העולה על הכמות המפורטת לצידו- חזקה שהחזיק בסם שלא לצורך צריכתו העצמית ועליו הראיה לסתור.

כבוד השופט קדמי בספרו "על פקודת הסמים המסוכנים", מהדורה מעודכנת, תשס"ז- 2007, כתבבועוד 273:

"החזקה הקבועה בס"ק (3) קמה ועומדת לחובתו של הנאשם, אם מוכחת התשתית הבאה:

א. הנאשם מחזיק "סם" [מסוכן] מאלה המפורטים בתוספת השניה לפקודה.

ב. ה"סם" [המסוכן] הוא בכמות העולה על הכמות המפורטת לצידו....

נטל הוכחת התשתית האמורה מוטלת על התביעה; ודי לנאשם להעמיד בספק את קיומה של התשתית, כדי למנוע את יישום החזקה לחובתו".

בהמשך שם בעמוד 274 כתב:

"מקום שהוכחה התשתית האמורה- קמה לחובתו של הנאשם החזקה [שבחוק] כי הוא מחזיק בסם מסוכן שלא לצריכתו העצמית; ועליו נטל סתירתה, ככל חזקה שבחוק העומדת לחובתו של נאשם".

כבוד השופט קדמי בספרו כתב באשר לנטל סתירת החזקה, בעמוד 141:

"הנאשם נושא, אפוא, בנטל סתירתה של החזקה. משמעות הדבר היא, שעליו להוכיח את היפוכה ברמה של עמידה במאזן ההסתברויות; ואין הוא נהנה מן הספק בהקשר זה".

להפרכת החזקה קבעה ההלכה הפסוקה- המוצגת להלן- מבחן בסיסי כפול: הצורך והיכולת להשתמש בכמות שנתפסה בחזקתו בפרק זמן סביר; וקיומם של מקורות מימון עצמי".

שם בעמוד 142 כבוד השופט קדמי התייחס לפסיקה רלוונטית:

"ת"פ 183/02 (חי') (אשורוב): "כיצד יוכיח הנאשם כי הסם אכן נועד לצריכתו העצמית...ראשית...עליו...להוכיח כי הוא צרכן סם [מאותו סוג שנתפס ברשותו]. שנית...עליו להראות כי קיימת פרופורציה בין כמות הסם אותו הוא צורך לבין כמות הסם שנתפסה ברשותו. אך בכך אין די. עליו להראות גם כי היה בידו לממן את רכישת הכמות המסחרית...מבלי להיות מעורב בפעילות מסחרית זו..."



"ת"פ 174/01 (ח'')(אברהם חושאן): "הנאשמים לא הצליחו לסתור החזקה... תנועה בלתי פוסקת של אנשים אל ביתו של הנאשם 1. סכומי כסף גדולים שברשות הנאשמים ללא הסבר משכנע למקורות וכן השקרים...לא הצליחו להטות את הכף לטובת הנאשמים..."

שם בעמוד 275-276 התייחס כבוד השופט קדמי למבחן הכמות ולמבחן המימון:

"ככל שכמות הסם גדולה יותר- ובעיקר: ככל שהיא עולה במידה משמעותית לזו שצורך הנאשם- כך ייטה בית- המשפט לראות בהחזקתו, החזקה שלא לצריכה עצמית בלבד; כאשר הדרישה "בלבד" באה להבהיר, שדי בכך שחלק מן הסם מיועד למכירה לצרכי מימון ה"צריכה", כדי שתחול החזקה שבסעיף 31(3)..."מי שמחזיק בכמות מסחרית...ובמקרה דנן...כמות העולה יותר מעשרת מונים על זו...המתיישבת עם החזקה לצריכה אישית בלבד- אינו נחלץ מאחיזתה של 'חזקת הסחר'...בתקופה הסמוכה ללכידת הסם...לא צרך...כמות גדולה...הכמות שנתפסה...גדולה פי כ-10% מהכמות היוצרת את החזקה...ככל שכמות הסם...גדולה יותר וככל שכמות הסם הנצרכת...קטנה יותר, כך יקשה...להפריך את החזקה".

"...יהא עליו להראות כי קיימת פרופורציה בין כמות הסם אותו הוא צורך לבין כמות הסם שנתפסה...אך בכך אין די...כי היה בידו לממן..."

"מי שמחזיק בכמות מסחרית של סם מסוכן...אינו נחלץ מאחיזתה של 'חזקת הסחר'...על-ידי הוכחת צריכה כבדה בלבד; ועליו להראות גם כי היה בידו לממן את רכישת הכמות המסחרית...מבלי להיות מעורה בפעילות מסחרית בו...ובעניינו עסקינן בכמות...העולה עשרות מונים מעבר לכמות...הנורמטיבית...לעניין צריכה עצמית..." , ובהמשך- "העובדה שהנאשם צורך סמים, ואפילו בכמות גדולה...אין בה כדי לסתור את החזקה הקבועה בחוק ולהרים את הנטל המוטל על הנאשם..."

בע"פ 5937/94 שאביני' מדינת ישראל כבוד בית המשפט קבע:

"קבלת גירסתו של המערער בדבר כמות הסם היומית שלה הוא נזקק בשעתו, אינה מספיקה, כשלעצמה, כדי לחלצו מן החזקה האמורה; וזאת - כפי שקבע בית המשפט המחוזי - בשל כך שעל המערער היה להראות, בנוסף לכך, שהיה לו מקור כספי למימון רכישת כמות כזאת של סם, שלא באמצעות סחר בו.

אכן, צריכה כבדה של סמים מסבירה החזקת כמות מסחרית של סם; ברם אין בה, כשלעצמה, כדי לסתור את החזקה שהסם מוחזק גם לצורכי מסחר. רכישת כמות מסחרית של סם מצריכה ממון רב; ובהיעדר ראיה לסתור - אין מנוס מן המסקנה כי המימון בא מסחר בסם, המקנה למחזיק את מנתו. אשר-על-כן, מקום שבו צרכן כבד של סם מחזיק ברשותו כמות מסחרית של סם, אין די בהוכחת הצריכה הכבדה כשלעצמה כדי להיחלץ מן החזקה, ועליו להוכיח גם כי מקור המימון של רכישת הסם אינו בא ממכירת חלק ממנו. בהיעדר ראיה למקור המימון של רכישת כמות מסחרית של סם נותרת על כנה "חזקת הסחר"; שהרי די לעניינה שרק חלק מן הסם המוחזק אינו משמש לצריכה עצמית של המחזיק.

אכן, ככל שכמות הסם המקימה את החזקה קטנה יותר - כך קלה יותר משימת סתירתה של החזקה; ובמקרי גבול נטיית הלב היא לילך לקראת המחזיק. ברם אין לשכוח, כי לעולם המדובר כאן בהחזקת כמות מסחרית



של סם, ועל המבקש להיחלץ מן החזקה לשכנע את בית המשפט כי על-אף המסקנה המתחייבת מן הכמות, ההחזקה על-ידי הייתה לצריכה אישית בלבד - כאמור בסעיף 7(ג) לפקודה - ולא גם למטרה מסחרית.

לא בכדי אפוא עשתה באת-כוחו של המערער מאמץ להוכיח כי היה למרשה מקור למימון רכישת הכמות המסחרית של ההרואין שנתפסה ברשותו, שלא בדרך של סחר בסם: ובאת-כוחו של המערער הבינה שאין די בהוכחת צריכה כבדה כדי לשכנע את בית המשפט שהסם כולו מוחזק לצריכה אישית בלבד, וכי בהיעדר הוכחה בדבר מקור הכסף ששימש לרכישת הסם, תישאר על כנה החזקה כי הסם - כולו או חלקו - הוחזק לצורכי מסחר.

סיכומם של דברים: מי שמחזיק בכמות מסחרית של סם מסוכן - ובמקרה דנן הוחזקה כמות העולה יותר מעשרת מונים על זו המתיישבת, בדרך כלל, עם החזקה לצריכה אישית בלבד - אינו נחלץ מאחיזתה של "חזקת הסחר", על-ידי הוכחת צריכה כבדה בלבד. עליו להראות גם כי היה בידו לממן את רכישת הכמות המסחרית של הסם בלי להיות מעורה בפעילות מסחרית בו".

בע"פ (מרכז) 28435-02-13 **אחמד אל עביד נ' מדינת ישראל** (26.5.13), בית המשפט קמא הרשיע המערער בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג הרואין במשקל של 33.10 גרם שלא לצריכה עצמית שנתפס במסגרת חיפוש בביתו והוא נדון לעונש מאסר למשך 12 חודשים ועונשים נלווים. הערעור הופנה כנגד הכרעת הדין וגזר הדין. המערער טען כנגד קביעת בית משפט קמא באשר לסתירת החזקה, בין היתר, לגבי השאלה אם חומר מעורבב דינו כסם. כבוד בית המשפט קבע כי חומר מעורבב דינו כסם לכל דבר ועניין, וכן קבע כי בית משפט קמא קבע נכונה כי המערער לא סתר את החזקה שלא לשימוש עצמי, וכי העובדה שהמערער צרך חלק מהסם אין בה כדי להפריך החזקה.

כבוד בית משפט קמא קבע וכאמור קביעתו אושררה ע"י כבוד בית המשפט המחוזי: "**מדובר בכמות גדולה של 33 גרם סם מסוכן מסוג הרואין, בשיעור של למעלה מפי 100 מהכמות הקבועה בחוק, אשר מקימה חזקה בדבר החזקה שלא לשימוש עצמי...כידוע, ככל שכמות הסם שבה החזיק הנאשם גדולה יותר, כך יקשה עליו לסתור את החזקה הקבועה בחוק...**".

האם הנאשם עמד בנטל לסתירת החזקה

הנאשם החזיק סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 37.8942 גרם שהוסלק במקומות שונים בבית בחלוקה לכמויות שונות.

בסל הכביסה הוסלק סם בכמות של 29.8861 גרם מחולק לשלוש אריזות וכן אריזה נוספת במשקל של 7.87 גרם. במגירה במטבח הוסלק סם במשקל של 0.1481 גרם.

הנאשם החזיק סם בכמות של 37.8942 גרם בעוד התוספת השניה לפקודה קובעת כי מי שהחזיק קוקאין במשקל של 0.3 גרם ומעלה, חזקה עליו שהחזיק הכמות שלא לצריכה עצמית.

הנאשם החזיק סם בכמות בשיעור הגבוה פי מאה ויותר מהכמות הקבועה בחוק, ולמען הדיוק לכאורה, פי 126



מהכמות הנחשבת לצריכה עצמית.

הנאשם טען ובלשונו שלאחר מות אמו הוא צרך סם בצורה מטורפת, גם אחיו של הנאשם שזומן כעד מטעם התביעה, מר יניב חזן, ובת זוגו לשעבר גב' סטמקר אתי, שזומנה אף היא כעדה מטעם התביעה, מסרו כי הנאשם צרך סם בכמויות גדולות מאד.

התעוד הרפואי שהגיש הנאשם מלמד כי הנאשם צרך סם, ובעקבות צריכת הסם הוא נזקק לטיפולים רפואיים עקב הסנפה וכאבים בנחיר, ויועץ לו על ידי הרופא להפסיק את השימוש בקוקאין.

יחד עם זאת, הנאשם טען כי הוא צרך כמות של כ- 12 גרם ביומיים, לדבריו הוא קנה לאחר שאמו נפטרה כמות של 30 גרם, 50 גרם, 20 או 22 גרם.

טען כי בקוקאין אפשר להשתמש, ובלשונו "10, 15 ו- 20 גרם ולפעמים עושים ימים ולילות שלמים, כאשר ערים לגמרי משתמשים" (עמ' 98).

הנאשם לא הוכיח בראיות, למעט דבריו, כי אפשרי להשתמש גם בנסיבות של הרחת קוקאין בכמויות כל כך גדולות של סם. לכאורה מדברי הנאשם עולה שהוא השתמש, אם השתמש, בששה גרם ליום, השתמש כ- 20 פעמים ביום, קרי, בכל שעה, למעט 4 שעות ביממה ($20 = 0.3 : 6$).

אין הדעת סובלת שימוש בכמויות כל כך גדולות של סמים, וכאמור, הנאשם לא הביא כל ראיה ממנה ניתן ללמוד כי הדבר אפשרי.

יתר על כן, בעת שהנאשם נצפה נחקר כפי שציינתי לעיל, הוא לא נצפה כמי שנמצא בקריז. הנאשם דיבר באופן ברור, קוהרנטי, לעניין. צורת ישיבתו היתה כמי ששולט במעשיו, וקשה לקבל שאדם שצורך כמות סמים כה גדולה, יכול להתנהל כפי שהתנהל הנאשם במהלך חקירותיו, והכל כפי שנצפה בתקליטורים.

אני ערה לכך שמטעמו של הנאשם מסר עדות מר גבריאל אלבז. מר אלבז אימת את דברי הנאשם לפיהם הוא שמר עבור הנאשם כספים רבים שקיבל מהוריו. מעיון במוצג נ/11 והמוצגים נ/5 ו- נ/4, ניתן ללמוד לכאורה על המועדים בהם הפקיד הנאשם כספים בידיו של העד, והמועדים בהם לקח את הכספים מהעד.

לכאורה הנאשם טען שיש לו אמצעי מימון, והגם שלא עבד בתקופה הרלוונטית היה לו לכאורה כסף לרכוש הסם בכמויות כה גדולות.

יחד עם זאת, תמוה הכיצד, אם לנאשם היה סכום כסף כה גדול, ועלה בידו לממן צריכת סמים בכמויות כה גדולות מכספי הוריו, מדוע היה עליו, כפי שעלה מגרסתו במהלך עדותו, לקנות סמים בהקפה במקרים מסוימים, שהרי אם לאדם מקורות מימון כה רבים, לא ברור מדוע עליו לקנות בהקפה.

כמו כן לא עלה מגרסת הנאשם כיצד עלה בידו להחזיר את סכומי הכסף עבור הסמים שרכש מאנשים בהקפה, בנסיבות בהן לדבריו הוא מחק את מספרי הטלפון של ספקי הסמים, ובנסיבות בהן לא היה לו מגע פנים מול פנים עמם. משמע, גרסת הנאשם תמוהה.



זאת ועוד, לא ברור מדוע הנאשם הסתיר את שמו של מר אלבז במהלך חקירתו במשטרה, עת נשאל אודות האדם אשר שומר עבורו את הכסף. הסברו של הנאשם לפיו רצה להגן על מר אלבז ולא רצה לחשוף את שמו בטרם ישוחח עמו ויקבל את אישורו, הוא הסבר הגיוני. יחד עם זאת, אינו עולה בקנה אחד עם העובדה שהנאשם שכר רכב, ולדבריו מי ששכר עבורו את הרכב הוא מר אלבז. משמע, הנאשם חשף את שמו של מר אלבז בקשר לרכב (ראו ת/15, גליון 2, שורות 42 - 43).

לציין כי אחיו של הנאשם סבר כי הנאשם קיבל 20,000 ₪ מאמו וידע לומר כי הנאשם קיבל כסף גם מאביו, אולם לא ידע לומר את גובה הסכומים.

חברתו לחיים של הנאשם בעבר, הגב' סטמקר, סברה כי הנאשם הוציא את כל הכסף שהוא קיבל כירושה עבור הסמים עוד בטרם נעצר (עמ' 40), גב' סטמקר אמרה כדלקמן: לשאלה איך היא יודעת שהוריו של הנאשם השאירו לו כסף השיבה "אני יודעת, הרבה כסף השאירו לו. לא לאחים שלו, רק לו. הוא בזבז הכל. אני יודעת את האמת, בגלל זה היה לי אתו את המלחמה שרציתי שהוא יעזור לי".

משמע, מחד הנאשם טען שקיבל סכומים רבים מהוריו כירושה, ומר אלבז תמך בדבריו. מנגד, לגבי גובה הסכומים שקיבל אחיו לא חיזק את גרסתו, וכן הגב' סטמקר לא חזקה את גרסתו באופן שטענה שהוא הספיק לבזבז את כל הכספים.

באשר לעובדה שהנאשם הפקיד את הכסף בידיו של מר אלבז, תמוהה אמירה נוספת של הנאשם: באמרתו ת/16 מסר שאת הכסף הוא שמר במקום מסוים ולא רוצה לומר היכן. טען כי את הכסף הוא שומר אצל אדם נורמטיבי עם חשבון בנק שמתעסק בכספים, ואותו אדם שם את הכסף בבנק (גליון 5 שורות 120 - 123), בעוד במהלך עדותו בבית המשפט עלה כי הוא ידע שאת הכספים מר אלבז שומר בביתו. משכך, לא ברור מדוע העדיף הנאשם שהכסף ישמר בביתו של אחר ולא בביתו שלו, שהרי לא ברור מה ההבדל.

זאת ועוד, מר אלבז מסר כי הנאשם שמר אצלו את הכסף הואיל ואין לו חשבון בנק. יחד עם זאת טען כי הוא שמר את הכסף בביתו שלו, ואמר לנאשם ובלשונו "כל פריצה שיהיה זה חל עליך (עמ' 123 שורה 30).

לא זו אף זו, מר אלבז עצמו לכאורה לא סמך על הנאשם שהביא לו את הכסף, והנאשם אמר שהכסף מאביו, ומסר שהוא בדק לראות אם דברי הנאשם נכונים ובלשונו "אולי זה לא חוקי" (עמ' 122 שורה 22).

הנאשם החזיק בכמות מסחרית העולה עשרות מונים על זו המתיישבת עם החזקה לצריכה עצמית.

הנאשם החזיק מאזניים וטען כי הוא החזיק את המאזניים על מנת שיעלה בידו לבקר את כמות הצריכה שלו (ראו ת/2 שורה 76, 77), משמע, מחד לא הוכיח שהוא השתמש בסם כ- 20 פעמים ביום וכי אפשרי שאדם ישתמש בסם כ- 20 פעמים ביום בכמות של 6 גרם. מאידך, טען כי המאזניים נועדו על מנת שתהיה לו בקרה על כמות הסמים שהוא צורך.

דברי הנאשם אינם מתישבים עם ההגיון והשכל הישר.



על פי ההלכה הפסוקה, גם כשאדם מוכיח צריכה כבדה של סמים, אין באמור כדי לסתור את החזקה שהסם הוחזק גם לצרכי סחר, על הנאשם להוכיח גם את מקור מימון הסם.

גם אם אצא מנקודת הנחה שהנאשם ירש כספים מהוריו, אזי מדבריו עלה שהוא קנה סמים גם בהקפה, משכך, אם היה בידו לממן את רכישת הסמים מכספי הוריו, מדוע הוא קנה סמים בהקפה.

מכל האמור לעיל ובשל הכמות הגדולה של הסמים, לא שוכנעתי כי מי שמחזיק כמות גדולה פי מאה מהכמות שהינה לשימוש עצמי, מחזיק את הסם לצריכתו העצמית.

מעבר לאמור, לנאשם היתה הזדמנות להציג ראיות לפיהן ניתן לצרוך סמים בכמות כה גדולה כפי שהוא טען שצרך ביום. הנאשם מסר שהוא קנה 50 גרם יומיים לפני שנתפסו ברשותו כ- 38 גרם, וכי עוד היו לו סמים בבית. משמע, לפחות 12 גרם צרך הנאשם ביומיים, ולא שוכנעתי שאדם יכול לצרוך כמות כה גדולה של סם, מה גם שהנאשם תפקד לכאורה על פי הנצפה בתקליטור לא בצורה חריגה כי אם בצורה סבירה לחלוטין.

מעבר לכל האמור, וכאמור, בביתו של הנאשם נתפסו מאזניים אשר לטענת הנאשם נועדו לווסת את צריכתו, משמע, המצאות המאזניים עומדת בניגוד לטענתו לגבי צריכת סמים בכמויות לא מבוקרות, ומעבר לכל האמור בסל הכביסה בו נתפסו הסמים, סמים שהנאשם הניח בסל על פי גרסתו, נתפס גם חומר שאינו סם.

לאור כל האמור, לא שוכנעתי שהנאשם הרים את הנטל לעניין סתירת החזקה הקבועה בחוק.

שרשרת סם

ההגנה טענה כי נפל פגם בשרשרת הסם.

חסרה חוליה בשל העובדה כי השוטרת יאנה גולר לא רשמה מזכר או דוח פעולה.

אכן קיימת חשיבות רבה לשרשרת הסם וקיימת חשיבות רבה להוכיח שהסם שנתפס הוא הסם שבסופו של יום נבדק במז"פ, אלא שאני סבורה שבמקרה הנדון לא ניתן לומר שלא הוכחה שרשרת הסם.

בת"פ 27948-05-11, מ"י נ' לונג (9.9.12), כבוד בית המשפט, בסעיף 4 לפסק הדין, תאר את השרשרת מרגע תפיסת הסם ועד בדיקתו במטה הארצי.

כבוד בית המשפט ציין בסעיף 4 לפסק הדין, "כי ניתן לקבוע מעבר לספק סביר כי השקית המאובטחת... שנלקחה לימ"ר לכיש על תכולתה היא זו שנתקבלה לאחר מכן על ידי השוטרת בן חיים והובאה ליחידה החוקרת וכי השקית המאובטחת שמספרה... אליה הכניסה השוטרת טסלפפה חלק מהכדורים שהיו בשקית המאובטחת על תכולתה... היא זו שהגיעה למטה הארצי ותכולתה נבדקה ונמצאה כסם מסוכן מסוג מתאמפטמין...." וקבע כי לא נפל פגם בשרשרת הסם.



בת"פ (מחוזי חיפה) 7159/08 מ"י נ' ביזאווי (11.1.11) כבוד בית המשפט קבע כי "לפי השיטה הנהוגה אצלנו אין לומר כי פגמים בניהול חקירה ובכלל זה ליקויים בסימון מוצגים ובתעוד שרשרת העברתם - בהכרח יורדים לשורש ההליך המשפטי; יש לבחון קבילותה ומשקלה של כל ראיה על-פי מכלול נסיבות העניין ובמיוחד סוג הפגמים בהתחשב בשאלה אם היה בפגמים כדי לקפח הגנתו של הנאשם".

כבוד בית המשפט במקרה שם בהתייחסו לשרשרת הסם פירט את השרשרת מהמועד בו נתפס הסם בדירת הנאשם ועד שהועבר למטה הארצי, ולא מצא פגם.

מן הכלל אל הפרט

הסם נתפס ע"י השוטרים עורכי המזכרים ת/11 ות/12, ניסים קטנוב ויהונתן בן עדי בחיפוש ביחידת הדיור של הנאשם.

השוטרים מסרו את החומר שתפסו לחוקרת מפלג תשאול יאנה. החוקרת לא רשמה דוח לפיו היא קיבלה את החומרים מהשוטרים, עם זאת החוקרת רשמה ביומן, המוצג ת/20, ובדפים ת/18 ות/19 את מספרי השקיות האטומות, את מספר הפ"א, את התאריך בו הוכנס המוצג לקופת הבטחון ואת שמה לצד המפקיד. המספרים המצויינים על גבי האריזות שהופקדו ע"י השוטרת יאנה בכספת זהים למספרים שנרשמו ע"י השוטרים בדוחות הפעולה המוצגים ת/11 ות/12 בזמן אמת. השקיות שאליהן הוכנסו המוצגים והופקדו בכספת הינן שקיות אטומות. השוטר רן ישראלי הוציא את השקיות שמספריהן מצויינים בדוח הפעולה מהכספת והביאן למשרד המוצגים, כפי שעולה מהמוצג ת/14.

במשרד המוצגים קיבלה את המוצג הגב' סימה אברהמי, ובהמשך מז"פ ערך את חוות הדעת, המוצג ת/13.

משמע, מרגע תפיסת המוצגים והכנסתם לשקיות אטומות שמספריהן נרשמו על אתר ועד לרגע הגעת השקיות למז"פ, קיימת שרשרת, והועבדה שהחוקרת יאנה לא כתבה מזכר, הינה עובדה, והיה נכון שירשם מזכר על ידה, עם זאת החוקרת יאנה רשמה ביומן הכספת את מספרי השקיות האטומות אותן קיבלה מהשוטרים והכניסה לכספת.

לאור האמור, הגם שלא נרשם מזכר על ידי השוטרת יאנה והיה נכון שירשם מזכר, אני סבורה שאין לקבל את הטענה לעניין פגם בשרשרת הסם. הבדיקה לעניין שרשרת הסם אמורה להיות מהותית ולא טכנית, ותכליתה היא להראות שהסם שנבדק במעבדה הוא הסם שנתפס ברשות הנאשם, וכי לא נעשה בו כל שינוי עד לבדיקתו, וכך הוכח במקרה הנדון.

הוכח כי קיימת שרשרת סם, והסם שנתפס הוא הסם שנבדק.

סוף דבר:

בביתו של הנאשם נתפס חומר שנמצא כסם על פי בדיקת מז"פ.

הנאשם הודה שהסם שלו והוא הטמינו.



הודייתו של הנאשם הינה קבילה ודבר מה נוסף שנדרש להודיה הינו עצם המצאות הסם, העובדה שהנאשם השתמש בסמים בעת שהשוטרים נכנסו לדירה, העובדה שאחיו של הנאשם ובת זוגו לשעבר מסרו כי הוא משתמש בסמים, ובת זוגו מסרה כי הוא השתמש בסמים בעת שהשוטרים נכנסו לדירה.

טענות ההגנה נדחו כמפורט לעיל.

לאור כל האמור אני מרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו על פי עובדות כתב האישום.

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ח, 28 מאי 2018, במעמד הצדדים.